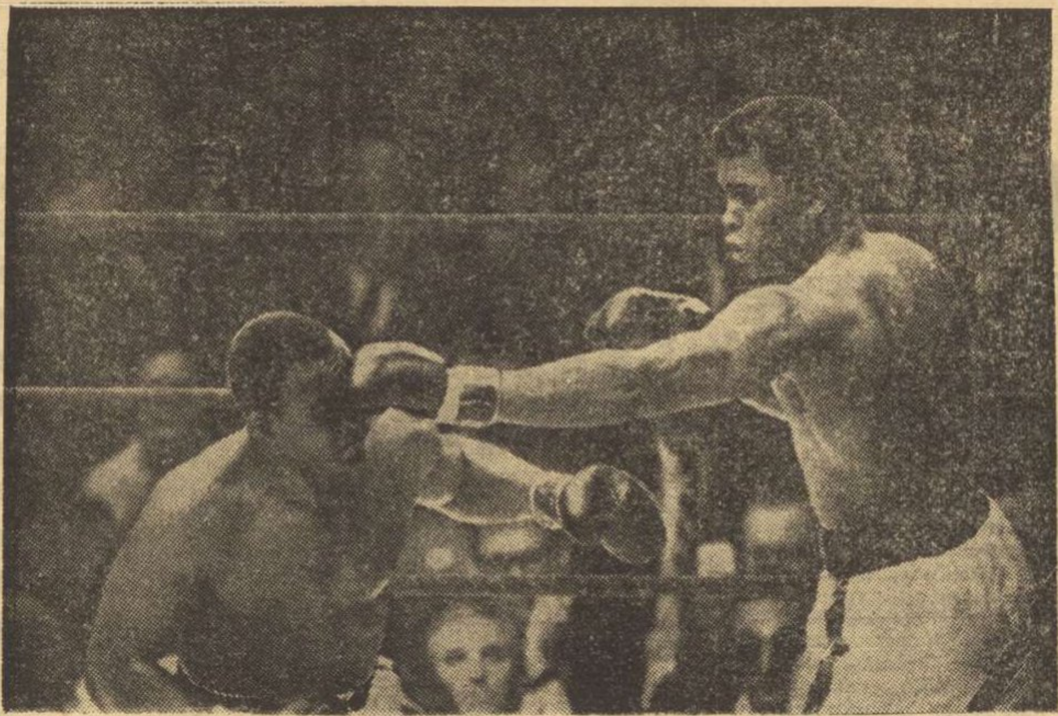

Cine ar fi crezut? În primul rînd, Liston nu și-ar fi închipuit că pumnii lui Cassius Clay îl vor scoate din luptă, așa cum a făcut el cu alții...

DE LA JOHN SULLIVAN LA JOE FRAZIER

O dată cu K.O.-ul care a pus capăt meciului dintre Joe Frazier și Jimmy Ellis, a luat sfîrșit, măcar din punct de vedere al evidenței oficiale, comedia care exista în boxul profesionist, la categoria grea, unde atît Frazier cît și Ellis se prezentau cu cartea de vizită de „campion mondial". Asta fără a mai vorbi de cel de al treilea campion mondial, la toate categoriile, cel veritabil, Cassius Clay, deposedat în mod arbitrar, în 1967, de titlul pe care îl cucerise și îl apărase cu atîta brio. **Lui Clay, probabil că nu i se va reda niciodată coroana furată. Dar, poate că, într-o zi — și nu atunci cînd va fi prea tîrziu — va căpăta măcar dreptul de a-și măsura forțele cu cel ce ocupă acum tronul de pe care el a fost înlăturat. ABIA ATUNCI, SE VA PUTEA VORBI DESPRE ADEVĂRATUL CAMPION MONDIAL LA TOATE CATEGORIILE.**

Deocamdată, să-i acordăm onorurile cuvenite lui Joe Frazier, care apare ca al 24-lea campion mondial, pe lista inaugurată cu 81 de ani în urmă, de John L. Sullivan.

Născut la 12 ianuarie 1944, Frazier și-a cîștigat întîi existența ca muncitor la căile ferate și apoi la abatoarele din Philadelphia. Începînd să practice boxul, el s-a remarcat foarte repede, ajungînd în lotul olimpic al boxerilor americani, ce se pregăteau pentru Tokio. Omul nr. 1 din acest lot — cel puțin pentru selecționeri — era însă colosul Buster Mathis care, cu cele 130 de kilograme ale sale, trebuia să-și spulbere toți adversarii. De aceea, vestea că acesta s-a accidentat la un antrenament, a produs o mare amărăciune în cercurile pugilistice americane. Medalia de aur era acum în pericol! Trimis, în locul lui Mathis, la Tokio, Joe Frazier îl suplinește însă cu succes, cucerind titlul olimpic. Mai tîrziu, ca profesionist, el nu cunoaște înfrîngerea (24 de întîlniri, 24 de victorii, dintre care 21 prin K.O.), printre „victimele" sale numărîndu-se Manuel Ramos, George Chuvallo, Oscar Bonavena, Jerry Quarry și chiar „uriașul" Buster Mathis, căruia într-un fel avea să-i mulțumească pentru medalia de aur de la Tokio...

Așadar, Joe Frazier este al 24-lea campion mondial la toate categoriile din istoria boxului. Cine sînt ceilalți 23?

Evidența începe cu **JOHN L. SULLIVAN**, care, la 8 iulie 1889, l-a învins la puncte, după... 75 de reprize, pe Jake Kilrain. A fost ultimul meci disputat cu pumnii goi, de-aci înainte boxerii luptînd, ca și în zilele noastre, cu mănuși. La 3 septembrie 1892, Sullivan pierde titlul, fiind învins la puncte, după 21 de reprize, de **J. CORBETT**. Următorul campion mondial este **BOB FITZIMONS**, care la 17 martie 1897 îl întrece la puncte pe Corbett, după 14 reprize. Ușor ca greutate — de fapt era un mijlociu — Fitzimons nu poate decît să ducă pînă la sfîrșit meciul disputat la 8 iunie 1899, cu **J. JEFRRIES**, pierzînd însă la puncte, după 11 runduri. Jeffries, după ce își va pune titlul în joc de 5 ori se va retrage din ring, succesorul său, la 3 iulie 1905, fiind **MARVIN HART** (victorie prin k.o., în repriza a 12-a, asupra lui Jack Root). După 7 luni, la 23 februarie 1906, apare un nou campion mondial, în persoana lui **TOMMY BURNS**, după victoria la puncte obținută la sfîrșitul a 20 de reprize, asupra lui Hart. La 26 decembrie 1908, **JACK JOHNSON** preia sceptrul, învingîndu-l pe Burns, la puncte, în 14 reprize. „Domnia" lui Johnson ține pînă la 15 aprilie 1915, cînd **JESS WILLARD** îi pune capăt, printr-un k.o. în repriza a 26-a. Cu Jess Willard, care deține titlul pînă în 1918, se încheie perioada din box socotită a pionieratului.

Următoarea perioadă, a supercampionilor, este inaugurată de JACK DEMPSEY, la 4 iulie 1919, Jess Willard fiind făcut k.o. în rundul 4. Dempsey deține titlul pînă la 23 septembrie 1926, cînd este învins la puncte, în 10 reprize, de GENE TUNNEY. Titlul rămas apoi vacant este disputat la 12 iunie 1930, de **MAX SCHMELLING** și Jack Sharkey. Primul învinge prin descalificare, în repriza a 4-a. Reintîlnirea dintre ei (la 21 iunie 1932), dă cîștig de cauză lui **SHARKEY**, învingător la puncte după 15 reprize. Apoi, la 29 iunie 1933, Sharkey pierde titlul în fața lui **PRIMO CARNERA** (k.o. în rundul 6). Următorul campion, la 14 iunie 1934, este **MAX BAER**, care îl scoate din luptă pe Carnera, în repriza a 11-a. După un an, la 13 iunie 1935 Baer este învins la puncte, în 15 reprize de **JIMMY BRADDOCK**. Învingătorul acestuia (k.o. în repriza a 8-a, la 22 iunie 1937) va fi **JOE LOUIS**, care va deține titlul de campion mondial timp de 12 ani. Pentru titlul declarat apoi vacant, **EZZARD CHARLES** întrece la puncte, după 15 reprize, pe Joe Walcott (22 iunie 1940). Dar **JOE WALCOTT** se revanșează, la 18 iulie 1951: k.o. în repriza a 7-a. Pe lista campionilor apare apoi **ROCKY MARCIANO** (victorie prin k.o., în repriza a 13-a, asupra lui Walcott, 23 septembrie 1952). La 27 aprilie 1956, Marciano părăsește ringul, neînvins, titlul intrînd în mîinile lui **FLOY PATTERSON** care, la 26 noiembrie 1956, îl învinge prin k.o., în repriza a 5-a, pe Archie Moore. La 26 iunie 1959 Patterson pierde titlul în fața lui **INGEMAR JOHANSON** (k.o. în repriza a 3-a), pentru a-l recîștiga la 20 iunie 1960 (k.o. în repriza a 5-a).

Evenimentele ulterioare sînt binecunoscute. La 25 septembrie 1962, **SONNY LISTON** îl face k.o. pe Floyd Patterson, în prima repriză (în meciul revanșă se înregistrează același rezultat). Supremația acestuia durează însă mult mai puțin decît s-ar fi crezut, la 25 februarie 1964 Liston fiind făcut k.o. în repriza a 7-a, de către **CASSIUS CLAY**. (Dîndu-i revanșa, Clay l-a învins din nou pe Liston, de data aceasta prin k.o. în repriza I).

Și acum, **JOE FRAZIER**. Pentru cît timp? Poate numai pînă la întîlnirea cu Cassius Clay...

Jack BERARIU

sportul în lume

Trimisul nostru special, HRISTACHE NAUM, transmite:

ROMÂNIA DEBUTEAZĂ ASTĂZI ÎN CEL MAI MARE TURNEU FEMININ DE HANDBAL AL ANULUI

BERLIN, 3 (prin telefon). O iarnă grea, cu zăpadă viscolită și ger aspru, a întîmpinat în capitala R. D. Germane pe handbalistele din echipa reprezentativă a țării noastre, care au sosit aici pentru a participa la un important turneu internațional. Formația română a ajuns luni după-amiază pe aeroportul berlinez Schönefeld, după o călătorie aeriană de aproape 7 ore (în loc de două ore și 15 min!), turboreactorul TAROM-ului fiind obligat să facă o escală prelungită la Praga, pentru că pistele de aterizare ale Schönefeldului n-au putut fi deschise multă vreme din cauza timpului nefavorabil.

După o noapte petrecută la Berlin, echipa a plecat cu un autocar la Neubrandenburg, o localitate situată la 150 km, la jumătatea drumului spre Rostock, aproape de Marea Baltică. Un traseu pitoresc printr-o regiune de lacuri și păduri, dar un nou drum obositor, pentru că, din aceleași motive, în loc de două ore, călătoria a durat cinci. S-a ajuns însă cu bine în orășelul care va găzdui prima serie a acestui turneu de amploare organizat de federația de specialitate din R. D. Germană. Aici se vor întîlni reprezentativele naționale ale **Danemarcei, Poloniei, României și R. D. Germane.** Cealaltă serie este programată la **Potsdam** și cuprinde selecționatele **Iugoslaviei, Cehoslovaciei, Bulgariei** și formația secundă **a R. D. Germane**, care a înlocuit — în ultimul moment — reprezentativa U.R.S.S.

Cu toată această lipsă, **se** poate spune că la Neubrandenburg și la Potsdam s-a adunat floarea handbalului feminin care își dispută un **campionat mondial neoficial.**

Desigur, prima serie, cea din care facem și noi parte, este mult mai puternică, **avînd** în vedere că după **clasamentul** sezonului 1969 — R. D. Germană se află pe primul loc, România pe al doilea și Danemarca pe al patrulea; toate trei emițînd pretenții justificate la cea mai înaltă treaptă **a** podiumului. În serii se va juca sistem turneu, timp de trei zile. Apoi, după o zi de pauză (sîmbătă) urmează **finalele** care vor avea loc duminică la **Berlin** în „Werner Seelenbinder Halle".

La ora la care telefonez, handbalistele românce au și efectuat un antrenament de acomodare. Lotul reprezentativei României este alcătuit din 15 jucătoare: Irina Naghi Climovschi, Lucreția Anca, Elisabeta Simo (portari), Aneta Schramko, Maria Magyari, Elena Dobirceanu, Rozalia Sos, Iulia Nedelcu, Cristina Metzenrath, Aurelia Costandache, Simona Arghir, Constantina Ilie, Petruța Băicoianu, Tereza Szekely și Magda Micloș (jucătoare de cîmp). Antrenor: prof. Valeriu Gogîltan. Din **programul competiției** desprindem: **miercuri**, de la ora 21.15 (ora României), **România — Danemarca; joi**, de la ora 21.15, **România — Polonia; vineri**, de la ora 21.15, **România — R. D. Germană.**

Imagine de pe pista de gheață de la Wisconsin: proaspăta campioană mondială a patinatoarelor de viteză, olandeza Attje Kuelens-Deejstra, încadrată de celelalte două medaliate — Stien Kaiser (Olanda) și Sigrid Sundby (Norvegia). *Telefoto A. P. AGERPRES*

Mișcarea sportivă românească oferă o experiență valoroasă

(Urmare din pag. 1)

ambelor părți, se încadrează în sfera relațiilor prietenești mereu mai strînse și mai fructuoase ce leagă nu numai mișcarea sportivă românească de cea iugoslavă, ci și — pe un plan mult mai larg — cele două țări ale noastre.

— Care au fost principalele momente ale vizitei?

— Din programul foarte interesant pe care ni l-au asigurat gazdele noastre și care ne-a făcut deosebit de plăcută șederea în țara dv. sînt de menționat, în primul rînd, convorbirile purtate cu președintele Anghel Alexe și cu ceilalți conducători ai mișcării sportive din țara dv. Ni s-a oferit, apoi, posibilitatea efectuării unor vizite deosebit de instructive pentru noi la Centrul de cercetări științifice în domeniul educației fizice și sportului și la Școala sportivă nr. 2 din București, la clubul Petrolul din Ploiești, la clubul Steagul roșu și la Consiliul sportiv județean Brașov. Am vizitat, de asemenea, bazele sportive din frumoasa stațiune montană Poiana Brașov, unde am avut și prilejul să asistăm la o foarte reușită competiție, tinerească prin excelență, „Săniuța de argint".

— Convorbirile la care v-ați referit au cuprins, probabil, un cerc larg de probleme. Ați putea aminti cîteva dintre ele?

— Tema generală a acestor convorbiri a constituit-o, după cum este ușor de bănuit, dezvoltarea — ce corespunde dorințelor ambelor părți — relațiilor dintre mișcările noastre de educație fizică și sport. Discuțiile avute cu gazdele noastre au abordat mai multe aspecte ale acestor relații și, cu satisfacție, putem remarca spiritul de deplină înțelegere în care au decurs ele. AM DAT, ASTFEL, O FORMĂ DEFINITIVĂ CALENDARULUI PE ANUL 1970, ÎMBOGĂȚINDU-L CU NOI ACȚIUNI (ÎNTRE CARE FIGUREAZĂ ȘI PARTIDA AMICALĂ DE FOTBAL ROMÂNIA—IUGOSLAVIA, CE VA AVEA LOC LA 6 MAI LA BUCUREȘTI). *În acord cu partea română am stabilit, de asemenea, modalitățile pentru un schimb mai intens de delegații sportive din localitățile situate în zonele de frontieră.*

În altă ordine de idei, țin să subliniez că în timpul convorbirilor noastre ne-am împărtășit reciproc punctele de vedere asupra problemelor actuale și stringente ale sportului internațional (îndeosebi cele legate de mișcarea olimpică), constatînd că ele sînt fie identice, fie foarte apropiate.

— Cu ce impresii rămîneți din tot ceea ce ați putut vedea în timpul șederii în țara noastră?

— Fără să exagerez, pot afirma că impresiile cu care eu și colegii mei plecăm din România sînt excelente. Știam și înainte de a veni în țara dv. că aici se lucrează intens, că se depun eforturi remarcabile în domeniul educației fizice și sportului, dar cele văzute și auzite în timpul vizitei noastre ne-au impresionat în mod deosebit. Este limpede acum pentru noi că *performanțele înalte realizate de sportivii români pe plan internațional nu sînt întîmplătoare, că ele au un fundament solid.* N-aș vrea să fac pe profetul, însă *am convingerea că și în viitor sportul românesc va cuceri noi asemenea lauri.*

Pledează în favoarea acestei perspective GRIJA CARE SE ACORDĂ, PE PLAN NAȚIONAL, TINEREI GENERAȚII, EXISTENȚA UNEI CONCEPȚII CLARE ASUPRA SARCINILOR EDUCAȚIEI FIZICE, SPRIJINUL PE CARE MIȘCAREA SPORTIVĂ DIN ȚARA DV. ÎL PRIMEȘTE DIN PARTEA STATULUI ROMÂN și care, după cîte mi s-a spus, este foarte substanțial, buna pregătire a cadrelor de antrenori și tehnicieni, baza materială de care dispuneți și care se dezvoltă continuu, seriozitatea cu care se muncește.

Venind în România, noi am fost interesați, în primul rînd, să cunoaștem modul cum este rezolvată la dv. problema educației fizice și sportului de masă. Din cele ce am putut vedea ne-am dat seama că aveți o experiență valoroasă, atît sub aspect organizatoric, cît și din alte puncte de vedere. *Am fost, îndeosebi, foarte plăcut impresionați de ceea ce se face în mediul școlar pentru răspîndirea educației fizice și sportului. În acest sens, vizita efectuată la Școala sportivă nr. 2 din București a devenit foarte instructivă pentru noi.*

O foarte bună impresie a făcut asupra noastră și activitatea care se desfășoară la Centrul de cercetări științifice în domeniul educației fizice și sportului. Am luat cunoștință cu viu interes despre preocupările colectivului de aici în privința sociologiei sportive și cred că s-ar putea realiza un fructuos schimb de experiență cu cercetătorii de la noi, pe care îi preocupă, de asemenea, aceste probleme.

În timpul vizitei în orașul Brașov am avut posibilitatea să ne dăm seama de legătura strînsă care există în țara dv. între sport și turism, ca și de accentul care se pune pe activitatea voluntară în domeniul sportiv. Festivitatea de premiere a unor activiști nesalariați, la care am avut prilejul să asistăm în timpul vizitei la consiliul sportiv județean, ne-a dovedit că și la dv., ca și la noi, există mulți oameni a căror pasiune pentru sport poate fi valorificată cu excelente rezultate.

În concluzie, vizita în România ne-a pus în contact cu o experiență pozitivă sub multiple aspecte, pe care ne vom strădui să o împărtășim și să o aplicăm și la noi.

— Ce ați dori, în încheierea discuției noastre, să transmiteți sportivilor români?

— Că le doresc succese tot mai mari în viitor și că sportivii Iugoslaviei îi vor primi întotdeauna în mijlocul lor ca pe adevărați și sinceri prieteni.

Prima dintre cele 16 competitoare ale Campionatului mondial cunoscută chiar înaintea preliminariilor: Mexic, echipa țării gazdă

Ancheta internațională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL '70»

MEXIC

1. Este necesară aclimatizarea? Ce măsuri luați pentru a o realiza în cele mai bune condiții?

2. În vederea participării la turneul final, veți întrerupe campionatul?

3. Ați prevăzut un plan special de pregătire pentru jucătorii din lot?

● NU-I DE-AJUNS SĂ FII OBIȘNUIT CU ALTITUDINEA (CAZUL TOLUCA) ● NIMIC, DEOCAMDATĂ, DESPRE CAMPIONAT ● CE A ARĂTAT TURNEUL HEXAGONAL ● REÎNTOARCEREA LUI TRELLES

1 **Altitudinea — își poate închipui pe bună dreptate cititorul din România — ar trebui să nu mai constituie o problemă pentru fotbaliștii mexicani** pentru că ei joacă în mod curent pe stadioane aflate la peste 2 000 metri și chiar mult mai sus (cînd trebuie să susțină, de exemplu, un meci cu formația din Toluca). Dar, aproape de Toluca! În anul olimpiadei mexicane — cînd **lumea** sportului era frămîntată de neliniștile și îndoielile medicilor sau ale biologilor în legătură cu comportarea concurenților olimpici în condițiile altitudinii la care se află Ciudad de Mexico — s-a scris destul de mult despre 11-le din Toluca. Se spunea atunci că această echipă coboară într-un irezistibil picaj asupra titlului de campioană a Mexicului, că pe teren propriu este cvasi-imbatabilă ș.a.m.d. Toluca își domina adversarii în fieful său alpin (2680 m. alt.) nu atît prin valoarea jucătorilor, cît prin efectele altitudinii care grevau serios asupra potențialului de joc al oaspeților. Iureșul fotbaliștilor din Toluca nu a durat, însă, prea mult, așa încît au trebuit să se mulțumească cu un rol secund în campionat. Exact cum s-a întîmplat și în campionatul din 1969 pe care — paradoxal — l-a cîștigat echipa de la cea mai joasă altitudine, Guadalajara.

Altitudinea continuă să rămînă o problemă... cu multe necunoscute așa că medicii sau biologii mai au de descifrat din tainele ei.

Revenind la pregătirea fotbaliștilor mexicani pentru turneul final al Campionatului mondial trebuie să vă spun că ei fac un stagiu de altitudine la *Centro Deportivo Altitudinal* (denumire lesne de înțeles și de români), o modernă bază sportivă situată pe șoseaua Ciudad de Mexico — Toluca. Aflați la numai cîteva zeci de km de capitală, fotbaliștii pot veni oricînd pe unul din stadioanele orașului ca să susțină jocuri de antrenament sau meciuri-test în conformitate cu programul stabilit. De reținut că începînd de la 1 martie, marele Stadio Azteca va fi închis timp de 45 zile pentru a i se schimba complet gazonul. El va fi gata la 15 mai și va putea găzdui în bune condiții jocurile grupei în care mexicanii vor evolua alături de fotbaliștii sovietici, de belgieni și cei din El Salvador.

2 **În privința campionatului care trebuie să înceapă nu s-a luat încă nici o hotărîre. Se preconiza ca echipele care au jucători în lot să abordeze competi**ția apelînd la rezerve, ceea ce nu i-a încîntat pe conducătorii cluburilor respective.

3 Pregătirile au început în preajma turneului hexagonal care după cum se știe s-a încheiat cu victoria formației iugoslave Partizan.

Turneul a arătat că echipa noastră este în curs de închegare și că are posibilități să facă față onorabil adversarilor din turneul final al C.M. S-au înregistrat, totuși, unele deficiențe în compartimentul atacului (insuficient de eficace) și în ceea ce privește condiția fizică. Au lăsat o bună impresie îndeosebi: Borja, Pena, Calderon și Munguia.

În programul meciurilor-test figurează o serie de întîlniri interesante, care pot oferi date utile antrenorului principal Raul Cardenas. Astfel, selecționabilii mexicani au perfectat două jocuri cu Peru (la Lima și Ciudad de Mexico), cu Suedia (două partide în Mexic), cu Argentina (tot în Mexic). Se duc, totodată, tratative pentru două întîlniri cu echipa Cehoslovacia (de asemenea, în Mexic).

Apoi, vor urma meciurile oficiale pe care Cardenas le privește cu mult realism „chiar dacă se zice că mingea e rotundă și că orice e posibil" — cum spune el, pentru că „nu trebuie să ne facem prea multe iluzii în fața unor echipe ca Anglia, Italia, R.F. a Germaniei sau Brazilia".

Revenirea fostului antrenor Ignacio Trelles (concediat anul trecut) în funcția de consilier tehnic va atrage — se pare — o restructurare a planului de antrenament și totodată o revizuire a listei celor selecționați. Trelles este partizanul reducerii intensității antrenamentelor și a cantonamentelor prea dese, considerînd că acestea sînt epuizante și dăunătoare din punct de vedere psihic.

Pedro RAMIROS

ANTONIO CARBAJAL, fostul portar al echipei mexicane, deținătorul recordului de participări la C.M. va avea, acum, un rol oficial: va aduce cupa Jules Rimet pe Stadio Azteca

KOLOTOV (cat. semigrea) ridică 515 kg

MOSCOVA, 3 (Agerpres). — Halterofilul sovietic Vasili Kolotov a realizat o excelentă performanță la campionatele asociației „Trud". Kolotov a ridicat, în limitele categoriei semigrea, 515 kg la cele trei stiluri întrecînd cu 2,5 kg recordul unional deținut de Jan Talts. Anul trecut, Kolotov a evoluat la categoria mijlocie și a fost campion al țării.

La Panama

ATLEȚII CUBANEZI SE REMARCĂ

La Ciudad de Panama au continuat întrecerile jocurilor sportive ale Americii Centrale și Caraibilor. Iată principalele rezultate la atletism: 100 m — Montes (Cuba) 10.2; 400 m garduri — Juan Garcia (Cuba) 50,6; 3 000 m obstacole — Hector **Villanueva (Mexic) 8:52,6** (pe locul doi s-a clasat fratele său Antonio Villanueva cu 8:53,2). Disc — Canizares (Cuba) 56,04 m. În semifinalele probei de 100 m plat femei cubaneza Miguelina Cobian a obținut timpul de 11,2.

NAPALKOV L-A ÎNVINS DIN NOU PE WIRKOLA

HELSINKI, 3 (Agerpres). Cunoscutul săritor cu schiurile Gari Napalkov (U.R.S.S.), dublu campion mondial, a terminat învingător în concursul internațional de la Lahti (Finlanda). El a totalizat 210,8 puncte (cele mai bune sărituri au măsurat 75,5 și 78,5 m), fiind urmat în clasament de Björn Wirkola (Norvegia) — 205,1 puncte, Koba Țakadze (U.R.S.S.) — 200,6 puncte și Rudolf Hoehnl (Cehoslovacia) — 198,5 puncte. Proba masculină de 50 km fond a fost cîștigată de finlandezul Teuvo Hatunen, cronometrat în 2h 47:19, iar în proba feminină de 10 km fond pe primul loc s-a clasat Helena Takalo (Finlanda) cu timpul de 34:29.

ÎNTRECERI PENTRU „CUPA KURIKKALA"

În stațiunea La Clusaz (Franța), au continuat întrecerile tradiționalei competiții internaționale de schi (probe nordice) pentru „Cupa Kurikkala". Proba masculină de ștafetă 4x10 km a revenit echipei Italiei (Lombard, Nones, Blanc, Kinstner) cu timpul de 1h 54:54,2. Pe locurile următoare s-au clasat R. F. a Germaniei — 1h 55:55,6 și Cehoslovacia — 1h 57:03,9.

STANEF A CÎȘTIGAT TROFEUL „RINGUL DE AUR"

ZAGREB, 3 (prin telefon). **La concursul internațional tradițional „Ringul de aur", boxerii români au cucerit publicul prezent, dovedind, prin evoluțiile lor, înalte cunoștințe tehnice.**

În cadrul categoriei pană, tînărul bucureștean CONSTANTIN STANEF A OBȚINUT ÎN FINALA COMPETIȚIEI O FRUMOASĂ ȘI APLAUDATĂ VICTORIE, ÎN URMA CĂREIA JURIUL I-A DECERNAT TROFEUL „RINGUL DE AUR". El l-a întîlnit pe cunoscutul pugilist din Pola, Șarar Zlatko, pe care l-a învins, prin k.o., în repriza a doua. Și ceilalți pugiliști din România au evoluat la un nivel superior. Ilie Dascălu l-a învins, în limitele categoriei grea, pe tenacele pugilist iugoslav Vukușici. Nicolae Păpălău și Gabriel Pometcu, deși au fost învinși, au lăsat o bună impresie celor 2 000 de spectatori prezenți în sala Treșnevka. Primul a pierdut la puncte, în fața cunoscutului puncheur Zvonko Vujin, iar cel de al doilea a fost învins de către Mircovici.

Ivo GORAN

TELEX

Cu prilejul unui concurs atletic de sală, disputat la Leverkusen, vest-germanul Günther Nickel a stabilit cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit în proba de 50 m garduri cu timpul de 6.2. În cursa de 50 m plat, victoria a revenit aceluiași atlet, cu performanța de 5.5.

■

Cupa Challenge de tenis rezervată profesioniștilor, continuă sîmbătă la Sydney și va opune pe australianul Roy Emerson spaniolului Andres Gimeno. Emerson s-a calificat pentru această etapă învingînd la Los Angeles cu 7—5, 4—6, 7—5, 6—4 pe Ken Rosewall, în fața a 10 800 spectatori.

■

Proba masculină de slalom special din cadrul concursului de schi de la Chamonix a fost cîștigată de sportivul elvețian Andreas Sprecher, cronometrat în cele două manșe cu timpul total de 93.01. L-au urmat francezul Jean Pierre Augert — 96,09 și italianul Pierlorenzo Clataud — 96,70.

■

La Adelaide (Australia) s-au încheiat campionatele mondiale la clasa „F.D." („Olandezul Zburător"). Titlul a fost cucerit pentru a treia oară consecutiv de velistul englez R. Pattison, care, după disputarea a șapte regate, a totalizat 21,7 p. El a fost urmat de Trueit (Anglia) — 26 p, Whithworth (Australia) — 40,7 p și Smale (Noua Zeelandă) — 48,7 p. Ultima regată a fost cîștigată de Whithworth.

■

În meci retur pentru „Cupa campionilor europeni" la baschet masculin, formația italiană Ignis Varese a învins cu 75—74 (37—35) pe Steaua Roșie Belgrad. În primul meci, italienii cîștigaseră cu 99—66.

■

Campionatul de șah al Poloniei a fost cîștigat de E. Kostro cu 10½ p, urmat la 1½ p de Adamski

NEPELA ÎL CONDUCE PE WOOD!

În sala Tivoli din Ljubljana au început întrecerile pentru titlurile mondiale la patinaj artistic. În proba individuală masculină, după primele 3 figuri obligatorii, conduce patinatorul cehoslovac Andrej Nepela **cu 526,3** puncte, urmat de Tim Wood (S.U.A.) — **524,7 p,** Günther Zöller (R.D.G.) — **504,2 p,** Patrick Pera (Franța) — **499,9 p.**

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București